

Igehirdetés. Elhangzott a Tatai Református Gyülekezetben 2025. szeptember 14-én.

Római levél 12. rész 2. verse

„Ne igazodjatok e világhoz, hanem változzatok meg értelmetek megújulásával, hogy megítélhessétek, mi az Isten akarata, mi az, ami jó, ami neki tetsző és tökéletes.”

Kedves Testvéreim!

Elérkeztünk igehirdetés sorozatunk negyedik állomásához. Elindultunk onnan, hogy mit is jelent az, ahogy Isten megújít bennünket, és hogy ő kezdi el a megújítást. Ennek van egy nagyon belső személyes része, amikor Isten kicsereéli a szívünket, és ebből fakad minden más az életünkben. Amikor pedig ott vagyunk a megújult szívvel, akkor érezzük, hogy nem minden egyszerű. Nem minden olyan, hogy tökéletesen működik, hanem van egy belső küzdelmünk is, amikor tulajdonképpen a saját magunk régi dolgaival küzdünk, ahogyan az ige mondta is az óemberrel, és próbáljuk megerősíteni az új embert.

Azután pedig van egy kifelé néző küzdelem is, ami szintén onnan belülről, a megújult szívből indul, hogy miként tudjuk az életünket igazítani ahhoz, ami az Isten akarata, és nem ahhoz, ami nem az. És ez a felolvasott ige alapvetően ezt fogja meg. „Ne igazodjatok-e világhoz, hanem változzatok meg értelmetek megújulásával, hogy megítélhessétek, mi az Isten akarata, mi az, ami jó, ami neki tetsző és tökéletes”. Mi van megint a középpontban? „Változzatok meg értelmetek megújulásával”. Azt mondja itt az ige, hogy próbáljátok meg a gondolataitokat is megváltoztatni. Ha a szív megváltozott, az át fog formálni mindent.

Az pedig hatással lesz arra is, ahogyan döntök kifelé. Természetesen vannak egyértelmű döntések, egyértelmű dolgok, amiről tudom, hogy jó vagy rossz. Nagyon egyszerű példát mondok, mondhatnám azt is, hogy egy kicsit talán bugyuta a példa, de értse mindenki jól. Amikor autóval megyek és fékeznek előttem, akkor egyértelműen az a jó, hogy a fékpedálra lépek, és nem a gázpedálra. Egy döntés, amit egyértelműen meg tudok hozni, de nem csak ilyen döntéseink vannak.

Nincsen olyan, ami sokkal nehezebb, így is mondhatom, sokkal árnyaltabb? Amikor sok minden befolyásolja az én döntésemet? Amikor azzal küzdök, hogy ott van mások véleménye, akár a korosztályi vélemény középiskolásoknál, akár idősebb korban az, amiket elolvasunk, ami ránk zúdul, amit hallunk, ami elérkezik hozzánk, mindez nem befolyásolja a döntéseinket?

Nyilvánvalóan meg kell változni ebben is. Át kell formálódni azzá az új emberré, akinek Isten szeretne látni minket. Nagyon érdekes kifejezést használ itt az apostol. Nem csak annyit mond egyszerűen, hogy változzatok meg, hanem azt mondja, hogy változzatok át. Mintha azt mondaná, hogy eddig voltál ez az ember, mondjuk én voltam Előd, de most már Előd vagyok a Krisztusban. Egy másik létforma veszi a kezdetét, amikor tulajdonképpen kívülről első ránézésre nem változik semmi, és mégis megváltozik az egész élet.

Az a kis részlet jutott eszembe, ami egy animációs filmben látható. A címe: Így neveld a sárkányodat. Ebben van egy meglehetősen veszélyes sárkány, éjfúriának hívják, akit nemhogy megszelídíteni nem lehet, de elfogni sem. Sikerül egy fiúnak elfognia egy ilyen sárkányt, és titokban megkezdte megszelídíteni. A sárkány szemén látszik, ahogyan átformálódik a kezelhetetlen, gonosz sárkányból egy kezelhető, mondjuk így kezes báránnyá. Megváltozott valami a gondolkodásában, és ez rögtön látszott rajta. Nem úgy, hogy fizikailag látszott, de aki a közelébe került, az észrevett valamit. Másmilyen döntéseket hozott, máshogyan viszonyult ehhez a fiúhoz.

Amikor azt mondja itt az apostol, hogy változzatok át az értelmetek megújulásával, legyetek olyanok, mint akik a Krisztuséi. Akkor akik ránk néznek, a szemünkbe néznek, azok igazából már nem is minket fognak látni, hanem azt a Krisztust, aki bennünk lakik. Mi pedig ezen a gondolkodáson keresztül fogunk dönteni. Ezen keresztül fogjuk az életünket vezetni, mert valami ott belül átformálódott, és ez meghatározza a gondolatainkat is. „Változzatok meg értelmetek megújulásával”.

Hogyan fog ez kifelé jelentkezni? Úgy fog kifelé jelentkezni, hogy ez lesz egy „nem”, és lesz egy „igen”. Azt fogom mondani, hogy „nem” igazodom a világhoz, pedig nagyon könnyű. Ha belegondolunk abba, ez a világ legegyszerűbb dolga. Igazodni ahhoz, amit hallok, akkor nem kell gondolkoznom. Mindenki ezt mondja, akkor én is ezt mondom. Mindenki ezt csinálja, akkor én is ezt csinálom. A sor megy arrafelé, én is megyek arrafelé. Hát egyáltalán nem nehéz igazodni a világhoz. Mert amikor Pál apostol itt ezt a szót használja, akkor azt mondja, hogy ne igazodjatok a korszellemhez, mert az hatja át az életet.

Igehirdetés. Elhangzott a Tatai Református Gyülekezetben 2025. szeptember 14-én.

Pál apostol a Krisztus utáni 50-es években ezt írta le, hogy ne igazodjatok. 2025-ben se igazodjatok. Lehet, hogy sokaknak van valamilyen véleménye, amit követnek, akkor kimondhatom, hogy biztos jó. Lehet, hogy sokan azt mondják, ez az irány lesz a megfelelő, jöjjetek velünk, és azt gondoljuk, hogy ez lesz a jó irány. Széles, tágra nyitott kapu van előttünk. De Ti, ne igazodjatok a világhoz. Leginkább azért ne, mert ezek a dolgok változnak. Ezek elmúlnak. Amiről gondolkoztak Krisztus után 50-ben, arról ma már nem nagyon gondolkozik senki. Amit elképzelhetőnek tartottak 70-80 évvel ezelőtt, azt ma már nem tartjuk elképzelhetőnek. Hadd mondjak egy nagyon egyszerű példát, talán többeknek ismerős ez a kifejezés, hogy a makarenkói pofon. Amikor a jó időben, a megfelelő helyen valaki kap egy szép kis nyaklevest. Ez a pedagógia része volt. Ma már elképzelhetetlennek tartjuk. Megváltozott a korszellem, a gondolkodás.

Hogyha pedig az ember az életét a folyamatosan változó, hadd mondjam így, ingadozó korszellemhez köti, akkor az élete is pontosan ugyanúgy fog ingadozni. Nem lesz semmi tartása, nem lesz semmi, ami biztonságot adna, nem lesz semmi kerete, amire azt tudná mondani, hogy igen, ez az én életem, én így élem az életemet. Ne igazodjatok a világhoz, mert ha igazodni fogtok, akkor olyanok lesztek, mint egy fadarab, amit rádobnak a folyóra, és aztán szépen sodródik tovább. Fadarab szeretnél-e lenni ebben a világban? Ha nem, akkor ne igazodj a világhoz.

Ha pedig van egy „nem”, akkor mindig van egy „igen”. Azt mondom, hogy nem igazodom a korszellemhez, de igazodom Isten akaratahoz. Oda mérem az életemet ahhoz, ami Istennél van, és mindent annak próbálok meg alárendelni.

Kimondom az ellenpéldát. Ha azt mondtam, hogy folyamatosan változik a korszellem, akkor mondjuk ki a másik oldalon, hogy Isten akarata nem változik. Nem változik az, hogy Ő nekünk szeretne üdvösséget adni. Nem változik az, hogy Ő Jézus Krisztusban az Ő szeretetét megmutatta. Nem változik az, hogy az egész életünket szeretné megragadni. Ez nem változik. Az Ő akarata ilyen. A szeretet körébe szeretne minket bevonni, ami Isten megújító szeretete. Ő szeretne befogadni minket. Amikor pedig ezt megéljük, akkor megtapasztalunk valamit Isten örök akaratából, és ennek fogjuk alárendelni a hétköznapi döntéseinket is. Annak az örök akarata, hogy Ő a szeretetébe fogad.

Akkor pedig mi is a szeretetünkbe akarunk másokat fogadni. Meg szoktuk tanítani a konfirmandusoknak, hogy miként foglalja össze Isten a tíz parancsolatot. Megtanulják azt a kettőt, hogy „szerezd az Urat, a te Istenedet, teljes szívedből, teljes lelkedből, teljes elmédből és teljes erődből”, mert ez az első és nagy parancsolat, és a második hasonló ehhez, „szerezd felebarátodat, mint magadat”. Ez sem változott. Már az Ószövetségben leírták. Jézus is úgy idézi onnan. Ez is egy örök akarata, amit szeretne Isten megvalósítani, hogy az Ő szeretet légkörébe lépünk be mi is, és onnan megújulva menjünk tovább, hogy megítélhessük, „mi az Úr akarata, mi az, ami neki tetsző, ami jó és tökéletes”. Isten ugyanis azt akarta, hogyha az ő szeretetéből megújulunk, akkor nekünk jó és tökéletes életünk legyen.

Most értsük jól: ne vacak életünk legyen, meg ne ócska életünk legyen. Ne olyan, amire azt lehet mondani, hogy ez nem ér semmit. Isten azt akarja, hogy jó és tökéletes életünk legyen. Jézus Krisztusban ezért jött el, ezt hozta el, ezt a megújítást és ezt a szeretetet. Isten azt akarja, hogy az életünk Őbenne és Ővele megújuljon.

Nem tudom, Kedves Testvéreim, hogy hogyan állunk ezzel a küzdelemmel. Én azt gondolom, hogy mindenki más-más választ adna most így az Istentisztelet végén, meg esetleg egy küzdelmesebb nap estéjén. Egészen máshogy látjuk magunkat, amikor úgy érezzük, hogy Isten felemel minket és hordoz minket, és egészen máshogy érezzük magunkat, amikor az egész nap terhe lehúz minket. De én hiszem, hogy amiről itt Pál apostol beszélt, az nem csak vasárnapi örömhír. Az nem csak arról szól, hogy most itt a templomban Isten felemel bennünket, hanem arról szól, hogy Ő a hétköznapiakban is szeretné ezt megtenni. Amikor ezeket a külső küzdelmeket megvívjuk, amikor érezzük, hogy nekünk igazán jó az, amit Isten elkészített, akkor ne csak tudjuk, hanem tudjunk is úgy dönteni, és tudjunk is úgy élni. Hogy ez az ige, ez ne csak egy Krisztus után ötvenben leírt mondat legyen, hanem az életünk valósága: „Ne igazodjatok e világhoz, hanem változzatok meg elmétek megújulásával, hogy megítélhessétek, mi az Isten akarata, mi az, ami jó, ami neki tetsző és tökéletes”. Így legyen!

Ámen!